

Verbální komunikace a GDPR

[Mgr. Adriana Kvítková](#), Zdroj: Verlag Dashöfer

Dotaz:

Zajímá mne, zda se nařízení EP (GDPR) vztahuje i na verbální komunikaci, resp. zda pod zpracováním "šířením" můžeme považovat ústní nebo telefonické sdělování osobních údajů?

Odpověď:

Výše položený dotaz se opírá o problematiku poskytování osobních údajů verbálním způsobem, přičemž ale tazatel neuvádí, kterých osob se takové poskytování osobních údajů má týkat. Z dotazu tedy není zřejmé, zda má tazatel na mysli verbální poskytování osobních údajů ze strany správce osobních údajů zaměstnanci tohoto správce (který pracuje s příslušnými osobními údaji), nebo má tazatel na mysli verbální poskytování osobních údajů správcem osobních údajů zpracovateli osobních údajů, vybraným tímto správcem, příp. poskytnutí osobních údajů třetí osobě, která je oprávněná tyto osobní údaje získat (např. v konkrétním případě příslušný orgán veřejné moci), anebo dotaz směřuje k otázce ústního sdělování osobních údajů neoprávněné osobě.

Obecně má správce osobních údajů povinnost zpracovávat pouze ty osobní údaje, na které se vztahuje některý ze zákonných důvodů zpracování (čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), dále jen „GDPR“). Mezi tyto zákonné důvody zpracování patří zpracování osobních údajů z důvodu nezbytnosti takového zpracování za účelem splnění právní povinnosti správce, nebo z důvodu nezbytnosti zpracování osobních údajů pro účely naplňování oprávněných zájmů správce, či třetí osoby, dále pak v případě, kdy má správce údajů souhlas subjektu údajů ke zpracování svých osobních údajů k určitému konkrétnímu účelu nebo účelům apod. Mimo tyto zákonné důvody zpracování (blíže vymezené v daném čl. 6 GDPR) není správce osobních údajů oprávněn osobní údaje subjektu údajů zpracovávat.

Pokud se na sdělování osobních údajů (i ústně) vztahuje některý z výše uvedených zákonných důvodů zpracování, může správce takovým způsobem osobní údaje sdělovat (tedy sdělovat je dalším osobám, např. zpracovateli osobních údajů, kterého správce pověřil zpracováním konkrétních kategorií osobních údajů).

Co se týče sdělování osobních údajů třetím osobám, na které se nevztahuje v konkrétním případě některý ze zákonných důvodů zpracování, resp. jde o sdělování osobních údajů neoprávněným osobám (byť i ústně), správce takovým jednáním poruší své povinnosti stanovené GDPR. Správce osobních údajů je totiž povinen osobní údaje chránit, zabezpečit je před únikem (čl. 32 GDPR) a zpracovávat je jen k účelům, které bezprostředně naplňují některý ze zákonných důvodů zpracování.

V případě, že by správce osobních údajů chtěl poskytnout osobní údaje subjektu údajů neoprávněné třetí osobě, musel by si k tomuto účelu opatřit souhlas příslušného subjektu údajů.

Lze tedy konstatovat, že správce osobních údajů v případě sdělování osobních údajů subjektu údajů neoprávněným osobám za takové jednání odpovídá, byť při verbálním sdělení osobních údajů je poměrně těžké prokázat, že osobní údaje poskytl neoprávněné osobě právě tento správce (jelikož neexistuje písemný důkaz o takovém jednání). Ve vztahu ke sdělování osobních údajů subjektu údajů neoprávněným osobám telefonicky lze pak uvést, že v současné době jsou již mobilní telefony vybavené aplikacemi umožňujícími automatické nahrávání hovorů, proto takové protiprávní jednání správce je možné snadněji prokázat.